

بررسی تطبیقی سامانه متروی تهران با متروی توکیو

یوسف حجت، عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، پل نصر، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده

فنی و مهندسی

yhojjat@modares.ac.ir – 828833364

چکیده

ایجاد، بهره برداری و گسترش مترو در تهران از موثرترین اقدامات در راستای توسعه پایدار شهر تهران است. امادر کنار این اقدام مثبت نکاتی وجود دارد که در مترو تهران به آن توجه کافی نشده است. به نظر می رسد بی توجهی به این نکات ریشه در اروپایی بودن الگوی متروی تهران داشته باشد. درحالیکه شرایط تهران از نظرات مختلف به خصوص جمعیت با اروپا کاملا متفاوت است. در این مقاله مترو تهران با متروهای توکیو و پاریس مقایسه شده و نشان داده شده که مترو تهران باید از تجربیات متروی ابر شهرهای آسیایی از جمله توکیو نیز استفاده کند. چهار مورد از تجربیات متروی توکیو که در متروی تهران نادیده گرفته شده در ادامه آمده است. اولین مورد تعداد کم واگن های متروی تهران است که در مقایسه با توکیو 3 واگن کمتر دارد، و به همان میزان بهره برداری از تونل ها کاهش یافته است. نکته دوم تعداد کم ورودی ایستگاه هاست که حجم تردد سنگین و متمرکز پیاده را به سطح شهر منتقل کرده و تردد این افراد از عرض خیابان، فشار زیادی به ترافیک سواره نیز وارد می کند. در حالیکه برخی از ایستگاه های متروی توکیو بیش از 30 ورودی دارند و با استفاده از فضای زیر زمین ترافیک عابرین پیاده را مدیریت کرده و نیاز به عبور از عرض خیابان را به حداقل می رسانند. نکته سوم قرار گرفتن بی تناسب ورودی های مترو در پیاده روها، ایجاد سد معبر و تخریب چهره شهر است. در حالیکه در توکیو تعامل بین ورودی مترو و ساختمان های اطراف، باعث قرار گرفتن بسیاری از ایستگاه در داخل ساختمان ها و خارج از پیاده رو شده است. آخرین نکته عدم تعامل متروی تهران با کاربری های پر مسافر از جمله فرودگاه است. در توکیو تعامل ایستگاه مترو با فرودگاه به صورتی است که مترو تا زیر ترمینال فرودگاه می رسد و مسافر فقط با استفاده از پله برقی خود را به ترمینال می رساند.

کلید واژه: ایستگاه مترو، زیر گذر، واگن مترو، سد معبر، ورودی مترو

